

ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් වගා කරන ප්‍රදේශ වල වර්ෂාපතන රටාව

නන්දනී වනිගනුංග, වින්තා මුණාසිංහ සහ සාගර් කුඩලිගම

සර්ව කලාපීය රටවල භෞත ස්ථාපනයට සහ එහි වර්ධනයට වර්ෂාපතනය මූලික වශයෙන් වැදගත් වන බව පිළිගත් සාධකයකි. එමනිසා වාර්ෂික වර්ෂාපතනය සහ එහි ව්‍යාප්තිය සලකා බැලීම රබර් වැනි දීර්ඝ කාලීන වගාවකට ඉතා වැදගත්ය. දිගු කාලීනව රැස් කර ගත් වර්ෂාපතන දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් සෑම මෝසම් සමයකම වැසි ආරම්භ වන දිනයත් පිළිබඳව විශ්වාසයෙන් යුතුව අනාවැකි පැවසිය හැකිය. එමෙන්ම භෞත වර්ධනයට ප්‍රමාණවත් පාංශු තෙතමනයක් පවතින කාලයද නිශ්චය කළ හැකිය. ඇතැම් මාස වලදී ශ්‍රී ලංකාවට වියළි කාලගුණයක් පැවතීම සාමාන්‍ය සිදුවීමකි. එසේම ඇතැම් ප්‍රදේශ වල දීර්ඝ නියං කාල ද පවතී. මෙවැනි අවස්ථා විවිධ මට්ටම්න් පසේ තෙතමනය මත බලපෑම් ඇති කිරීමට හේතු වන අතර එය රබර් වගාවේ වර්ධනයට සහ ඵලදායකත්වයට අහිතකර ලෙස බලපානු ඇත. මේ නිසා වර්ෂාපතන රටාව පිළිබඳ විධිමත් තොරතුරු හැදෑරීම වගා කළ සටහන් සැකසීම සඳහා මෙන්ම කුමන හෝ ප්‍රදේශයකට යෝග්‍ය වගා පාලන නිර්දේශ කිරීම සඳහාද විශ්වාසනීය පදනමකි.

වර්ෂාපතන රටාවේ සවිස්තරාත්මක අධ්‍යයනයක් සඳහා සැලකිය යුතු කාලයක් තුළදී එකතු කළ වර්ෂාපතනය පිළිබඳ අඛණ්ඩ සහ නිරවද්‍ය තොරතුරු අවශ්‍ය වේ. එබැවින් සාමාන්‍යයෙන් වසර 20 ක පමණ කාලයක් තුළ එක්රැස් කළ වර්ෂාපතන දත්ත මේ සඳහා සැලකිල්ලට ගෙන ඇත. වර්ෂාපතන රටාව හඳුනා ගැනීම සඳහා වඩාත්ම පහසු හා සුදුසුම ක්‍රමය වන්නේ මාසික හෝ සම්මත සති වර්ෂාපතන දත්ත ප්‍රස්ථාර ගත කිරීමයි.

මෙම ලිපියේ ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ රබර් වගා කරන ප්‍රදේශ වල වර්ෂාපතන රටාව හඳුනා ගැනීම සඳහා පාඨකයන්ට අවබෝධයක් ලබා දීමයි. රබර් ශාකයේ වර්ධනයට හා ඵලදායකත්වයට බලපාන අහිතකර පාරිසරික බලපෑම් අවම කර ගැනීම සඳහා රබර් පර්යේෂණායතනය මගින් නව වගා ක්‍රම නිර්දේශ කර ඇත. ඒ පිළිබඳවද පාඨකයාට අවබෝධයක් ලබා දීමට මෙම ලිපියෙන් අපි උත්සාහ කරමු.

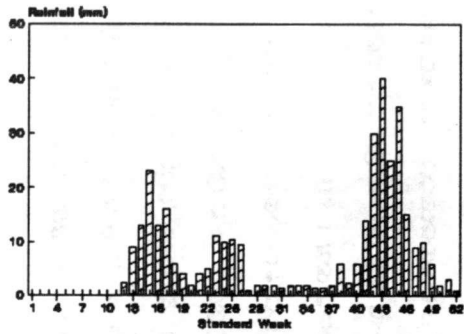
රඹර් වගා කරන ප්‍රදේශ වල වර්ෂාපතනයේ වෙනස් වීම්

ශ්‍රී ලංකාවේ රඹර් වගා කරන ප්‍රදේශ කැගලේ, කැවතර, රත්තපුර, කොළඹ, ගම්පහ, ගාලු, මාතර, මහනුවර, මාතලේ, කුරුණෑගල, මොණරාගල සහ බදුලේ යන පරිපාලන දිස්ත්‍රික්ක තුළ ව්‍යාප්තව ඇත. මෙම දිස්ත්‍රික්ක විවිධ කෘතී දේශගුණික කලාප වලට අයත්වන අතර එනම් පහත රට තෙත් කලාපය (WL), පහත රට අන්තර් මධ්‍ය කලාපය (IL), මැද රට අන්තර් මධ්‍ය කලාපය (IM) සහ උඩරට අන්තර් මධ්‍ය කලාපය (IU) යන ඒවා වේ. රඹර් වගා කරන ප්‍රදේශ සහ ඒවා අයත් වන කෘතී දේශගුණික කලාපයන් වගුව 1 හි දක්වා ඇත. මෙම ප්‍රදේශ වල සාමාන්‍ය වර්ෂාපතනය මි.මී. 1900 (මොණරාගල), සිට මි.මී. 5000 (රඹර් වගාකරන වැඩිම වර්ෂාපතනයක් සහිත ප්‍රදේශ WL1) දක්වා වෙනස් වේ. එම ප්‍රදේශ කීපයක වර්ෂාපතන ව්‍යාප්තිය සටහන 1 හි දක්වා ඇත.

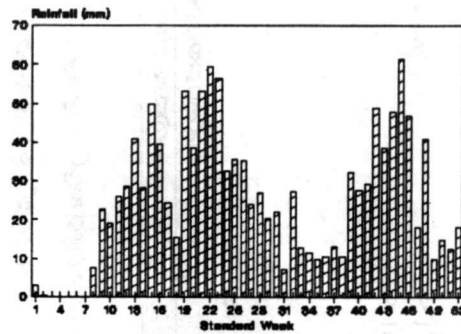
වගුව 1. ප්‍රධාන රඹර් වගා ප්‍රදේශ සහ ඒවා අන්තර්ගත වන කෘතී කලාප

කෘතී දේශගුණික කලාප	75% අපේක්ෂිත වර්ෂාව (මි.මී.)	රඹර් වගා ප්‍රදේශ
පහත රට තෙත් කලාපය		
WL1	> 2540	රත්තපුර අලික්කාවේලේ අගලවත්ත මොරවක කැගලේ
WL 2	> 1900	අඹන්පිටිය
WL3 සහ WL4	> 1525	කැවතර කොළඹ ගාලු මාතර
මැද රට තෙත් කලාපය		
WM2	> 1400	මහනුවර
WM3	> 1270	අරණායක මාතලේ
පහත රට අන්තර් මැද කලාපය		
IL1	> 1020	කුරුණෑගල
IL2	> 1150	මොණරාගල
මැදරට අන්තර් මැද කලාපය		
IM3	> 900	නාලන්ද
උඩරට අන්තර් මැද කලාපය		
IU2	> 1400	බදුලේ
IU3	> 1150	

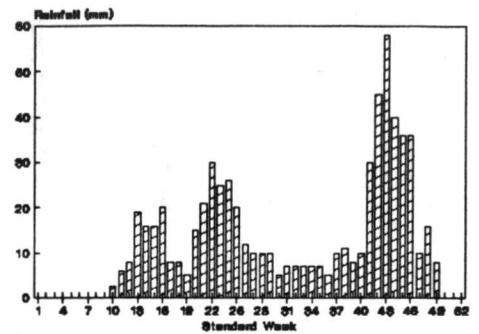
IL 1

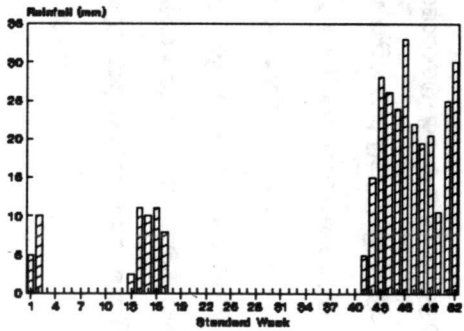
WL 1

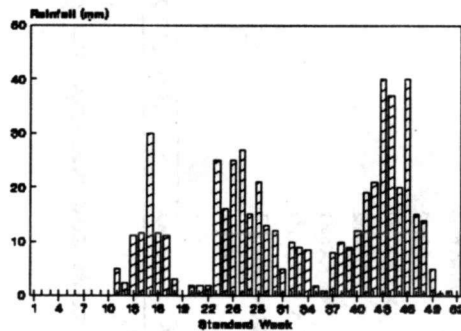
WL 2

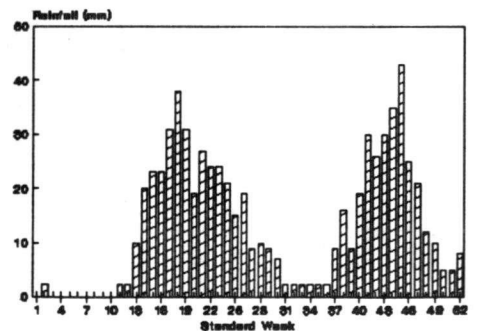
IM 3

WM 3

WL 4

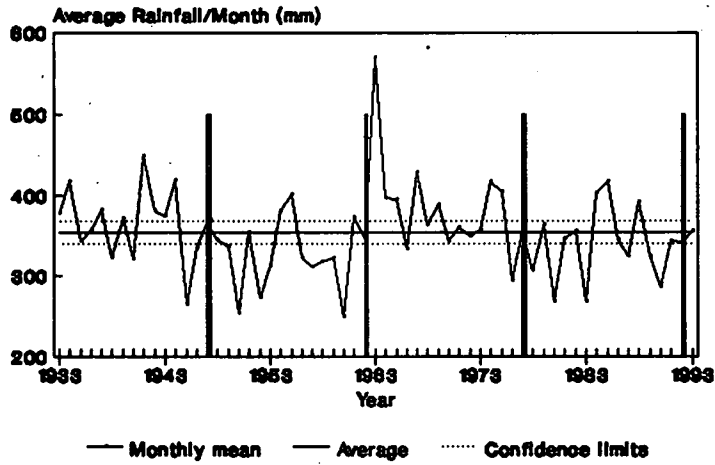

සටහන 1. රබර් වගා කරන ප්‍රදේශ කීපයක වර්ෂාපතන ව්‍යාප්තිය

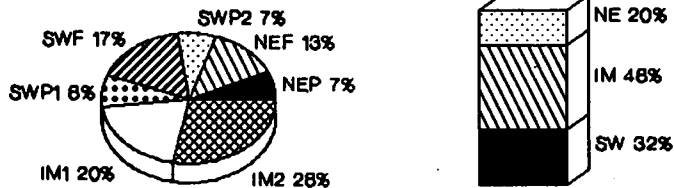
වර්ෂාපතනයේ කාලීන වෙනස්වීම්

ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් වගා කරන බොහෝ ප්‍රදේශ වලට වර්ෂාව ලැබෙනුයේ වැඩිම වර්ෂාපතනයක් සහිත නිරිත දිග මෝසම් වර්ෂාවෙන් සහ රසාන දිග මෝසම් වර්ෂාවෙනි. සාමාන්‍යයෙන් නොවැරැදිව අග සිට ජනවාරි මැද දක්වා කාලය තුළ රසාන දිග මෝසම් වර්ෂාව ඔලවත් වන අතර ඉන් පසු මාස දෙකක පමණ කාලයක් තුළ දුර්වල රසාන දිග මෝසම් වර්ෂාවක් ලැබේ. සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රථම අන්තර් මෝසම් කාලය මාර්තු අග ආරම්භ වී මැයි මුල දක්වා පවතී. ඉන්පසු ආරම්භ වන නිරිත දිග මෝසම මැයි අග දී ආරම්භ වී අගෝස්තු අග භාගය දක්වා ඔලවත්ව පවතින අතර එයට පසු නොවැරැදිව මැද පමණ වනතුරු දෙවන අන්තර් මෝසම් කාලය ක්‍රියාත්මක වේ.

තෙත් ප්‍රදේශ වල මුළු වාර්ෂික වර්ෂාපතනයෙන් 50% කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් ලැබෙනුයේ අන්තර් මෝසම් වර්ෂා වලිනි. රසාන දිග වර්ෂාවට පෙර ඔලපවත්වන දෙවන අන්තර් මෝසම් කාලය තුළදී මාස දෙක හමාරක පමණ කාලයක් මුලුල්ලේ පැතිරුණු වර්ෂාපතනයක් ලැබේ. මෙසේ දෙවන අන්තර් මෝසම් කාලය තුළදී ලැබෙන වර්ෂාපතන ප්‍රමාණය නිරිත දිග මෝසමට පෙර ඔලපවත්වන පළමු අන්තර් මෝසම් කාලයේදී ලැබෙන වර්ෂාපතනයට සාපේක්ෂව වැඩිය. මෙම තත්ත්වය පැහැදිලි කිරීම සඳහා පහත රට තෙත් කළාපයේ පිහිටි වාර්ටන්ග්ලේඩ් කාලගුණ නිරීක්ෂණ මධ්‍යස්ථානයෙන් ලබාගත් වසර 60 ක පමණ වර්ෂාපතන දත්ත ආශ්‍රයෙන් සැකසූ ප්‍රස්ථාරයක් සටහන 2 හි දැක්වේ. අන්තර් මෝසම් වර්ෂා වලින් මොණරාගල වැනි ප්‍රදේශ වලදී වාර්ෂික වර්ෂාපතනයට සමාන ප්‍රමාණ වලින් දායක වන අතර මෝසම් වර්ෂාපතන සලකද්දී සටහන 3 හි දක්වා ඇති පරිදි මෙම ප්‍රදේශ වලට රසාන දිග මෝසමින් වැඩි වර්ෂාපතනයක් ලැබෙන අතර එය නිරිත දිග මෝසමින් ලැබෙන වර්ෂාපතනයට වඩා වැඩිවේ.

සටහන. 2. වාර්ෂිකවලින් වසර 60 ක වාර්ෂික වර්ෂාපතනය (1933 සිට 1993 දක්වා)

සටහන 3. එක් එක් මෝසම් වලදී වර්ෂාපතනයේ වෙනස්වීම

වර්ෂා දින

වර්ෂා දින ගණන ද ස්වාභාවික රබර් නිෂ්පාදනයේදී ඔලපාන එක් ප්‍රධාන සාධකයක් ලෙස දැක්විය හැකිය. අප්‍රේල් සිට නොවැම්බර් දක්වා කාලය තුළ පහත රට ප්‍රදේශයන් වලට අන්තර් මෝසම් වැසි සහ නිරිත දිග මෝසම් වැසි ඔලපවත්වන අතර මෙම කාලය තුළදී වර්ෂාව සහිත දින ගණන ද වැඩි බව පෙනේ. මොණරාගල ප්‍රදේශය තුළ අන්තර් මෝසම් ඔලපැම් පවතින ඔක්තෝම්බර්, දෙසැම්බර් සහ අප්‍රේල් මාස කීපය තුළ හැරුන විට පවතින වර්ෂාව සහිත දින ගණන ඉතා අඩුය.

තෙත් කාලගුණික තත්ත්වයන් යටතේදී වගාවට රෝග වැළඳීමේ ප්‍රවණතාවය ඉතා වැඩි බැවින් වර්ෂා කාලයන් තුළදී ඒ පිළිබඳව වැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතුවේ. රබර් පර්යේෂණායතනය මගින් නිර්දේශිත වැනි ආවරණ වලින් කැපුම් කට්ටිය ආවරණය කිරීමෙන් වර්ෂාව සහිත දිනයන්හි දී ද බාධාවක් නොව කිරි කැපීම සිදු කළ හැකිය. මේ අනුව වර්ෂයක් තුළදී කිරි කැපිය හැකි දින ගණන වැඩි කර ගත හැකිය. පැරණි වැනි ආවරණ ගලවා අළුත් වැනි ආවරණ යෙදීම සඳහාද වැසි සමයට කළින් පවතින වියළි කාලය යොදාගත හැකිය.

වියළි කාලගුණික තත්ත්ව

සටහන 1 හි දක්වා ඇති පරිදි වර්ෂයේ ප්‍රථම සති හත (07) තුළදී සාමාන්‍යයෙන් වියළි කාලගුණයක් පවතින බව පෙනේ. මෙම වියළි කාලය රසාන දිග මෝසම් වර්ෂාව සමඟ සිටුවන ලද රබර් පැළ වල වර්ධනය කෙරෙහි අහිතකර ලෙස ඔලපැමට ඉඩ ඇත. 1964 - 1993 දක්වා තෙත් කළාපයේ පිහිටි ඩාර්ට්ස්ලේඩ් ප්‍රදේශයේ පැවැති වියළි කාලගුණික තත්ත්වයන් පිළිබඳව කළ විශ්ලේෂණයෙන් (වගුව 2), මෙම තත්ත්වය තවදුරටත් තහවුරු වේ.

වර්ෂයේ මුල් කාලය තුළදී පවතින මෙම වියළි කාලගුණික තත්ත්වය WL1, WL2 සහ IL1 යන කෘෂි දේශගුණික කළාප වලට අයත්වන පහත රට රබර් වවන ප්‍රදේශ වලට වඩාත් පොදුය (සටහන 1). මේ නිසා පහත රට තෙත් කළාපය තුළ රබර් පැළ ස්ථාපනය සඳහා වඩාත් යෝග්‍ය වන්නේ නිරිත දිග මෝසම් කාලයයි. එවිට මෙවැනි වියළි තත්ත්වයන් මගින් වගාවන් කෙරෙහි ඇතිවන අහිතකර ඔලපැම් බොහෝ දුරට අඩු කරගත හැකිය. අන්තර් මධ්‍ය

වගුව 2. 1964 සිට 1993 දක්වා වාර්ෂිකව විදුලි කාලගුණික තත්ත්වය

මාසය	විදුලි කාලය (දින)				
	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30
ජනවාරි	15	8	1	3	1
පෙරවාරි	13	3	5	2	1
මාර්තු	17	2	-	1	1
අප්‍රේල්	5	2	-	-	-
මැයි	5	-	-	-	-
ජූනි	-	-	-	-	-
ජූලි	7	-	-	-	-
අගෝස්තු	7	2	-	-	-
සැප්තැම්බර්	10	1	-	-	-
ඔක්තෝම්බර්	8	1	-	-	-
නොවැම්බර්	7	3	-	-	-
දෙසැම්බර්	16	7	-	-	-

කලාපය තුළ (සටහන 1 හි IM3 සහ IL1) විදුලි කාලයන් දෙකක් මෙහෙයවයි. මෙය මැද රට ප්‍රදේශ වලදී වඩාත් හොදින් කැපී පෙනෙයි. IL2 කෘෂි කාලගුණික කලාපයේ පිහිටන මොණරාගල වැනි ප්‍රදේශ වලට වසරේ මුල් කාලයේදී අවශ්‍ය පරිදි වර්ෂාව ලැබේ. එමනිසා මෙම ප්‍රදේශ වල අළුත් පැල වගා කිරීම සඳහා වඩාත්ම සුදුසු කාලය වන්නේ අන්තර් මෝසම් වර්ෂාවේ ආරම්භයත් සමඟ රසාන දිග මෝසම මෙහෙයවන කාලයයි. නගන මුල බද්ධ පැල වෙනුවට පොළි බැග් කල බද්ධ පැල සිටුවීමෙන් විදුලි කාල මනිත් අලුතින් සිටුවන ලද පැල වලට වන හානිය මඟ හරවා ගත හැකිය. විදුලි කාලගුණයන් පවතින විට පසේ තෙතමනය අඩු වන බැවින් අළුතින් සිටුවන ලද පැල වලට හානි සිදු විය හැකිය. එමනිසා අවශ්‍ය පරිදි පසේ තෙතමනය රඳවා තබා ගැනීමට සුදුසු පාංශු සංරක්ෂණ ක්‍රම භාවිතා කිරීම ඉතා වැදගත් වේ.

රබර් වගාවේ මුළු අවදියේදී වගාවට ඉතාමත් වැදගත් වන ආවරණ වගා වලටද දීර්ඝ කාලීන වියළි කාලගුණික තත්ත්ව මගින් හානි පැමිණේ. වියළි කාලගුණික තත්ත්ව යටතේදී ආවරණ වගාවන් පාංශු ජලය සඳහා රබර් පැළ සමඟ තරඟ වදින අතර එවිට ඵලායේ වර්ධනයේ ඹාල වීමක් සිදුවේ. එවැනි අවස්ථා වලදී රබර් පර්යේෂණායතනය මගින් නිර්දේශ කර ඇති පරිදි පිටුරු වැනි අපව් වසුන් යෙදීමෙන් උත්සවේදනය අඩුවන අතර එවිට ආවරණ වගා හා රබර් පැළ අතර පාංශු ජලය සඳහා තරඟයක් හට නොගනී. මෙය වගාවේ වර්ධනයට වාසිදායක වේ.